

FIMBUL TIDENDE

Ansv. Red: Niels
Trykk på
Fimbul

Nr. 9

Lørdag 4. oktober 1958

7. årg.

MÅ FIMBUL TIDENDE OPPGI ÅNDEN ?

FT's ledelse har siden starten, ført en innbitt kamp for avisens fortsatte eksistens. Vi regnet sjølfylgjesamt med vansker i starten, men hadde håpet at leserne ville forstå sitt eget beste og gi oss all mulig støtte. Så er ikke skjedd. - Sjølfylgjesamt er avisen takknemlig for alle de gode bidrag som er kommet, men dette er ikke nok -. Vi må stadig ha mer -. Vi skal videre fram. Så utrolig det enn høres så er det personer på Fimbul som ennå ikke har bidratt med en neste linje til FT, ja, ikke så mye som en - engang. Andre derimot, har vært særs flittige og vi er dem stor takk skyldig. Ikke bare vi i FT, men hele den Dronning Maud Landske befolkning.

I forrige nr. tillot vi oss og henstille til leserne H O..... og B....., om å sende oss en liten epistel og her er hva vi fikk:

"Hva kan vel jeg for at mitt navn begynner på B ?
Det kan da ikke være noe å bråke for det,
så jeg foreslår at redaktøren lar meg være ifred.
Hvorfor ikke plage de med navn på C.
Hilsen en på B. "

Red

MADAS - FLOKEN.

Madaseksperten er igjen frampå. Vi setter pris på slik entusiasme og vil ta le mange fine og ufine an-grep før vi går til saks-anlegg. Det er bare synd at Madaseksperten kaster bort så mye tid til få-nyttes. Madas har sjølsagt ingen framtid.

Vi hitsetter dagens gull-korn:

MADAS- artikkelen min i færre nummeret var sant å seia ikkje skriven til få-nyttes. Av den merknaden bladstyraren gav til artik-kelen var saka grei. Krimi-nalpolitiet i samarbeid med psykologiske rådgjeva-var hadde ei lett oppgåve å finna ut kven 1001 var. Eg ser gjerne at lesarane gjev seg i kast med proble-met, og løysinga står ein annan stad i bladet.

Eg har tala med Vinten-Johansen om det er truleg at liknande ting

kan henda i framtida.

Han svara:

"Faren for tilbakefall er stort i tropevarmen. Får han her på Fimbul rikelig med kald, frisk luft, vil han truleg greia seg ut året. Skulle han likevel taka til å fingra med venstre handa, er det fare på ferde. Han har då falske førestell-ingar om ubrukande FACITa%."

MADAS-eksperten

DET GÅR FRAMOVER

med SENATAX. Invertfall går det oppover med utgiftene. Hittil er det sendt tegrammer for i alt kr. 97,75.

Styret i SENATAX har bstemt seg for å avholde en basar for å skaffe til veie til-strekkelige midler. Tidspunktet er ennå ikke fast-lagt, men det blir i nærmeste framtid og det er alt kommet inn mange vakre gjenstander.

DAGENS LIMERICK

A propos Mykling og i et forsøg på afhjælpning af den litterære hungersnød på Fimbul, falder følgende Limerick måg ind:

På Fimbul fins ingen kvinne
for hvem vi skal stå på pinne
nej, "Petter" vi fik
som ersatz for en slik
ja, man næsten forgår av sinne.

T.S.F.

F.T. var litt i tvil om det-te kunne reknes for porno-grafi. Vi hadde en samtale med Riksadvokaten i sakens anledning og han fant intet å utsette på Limericken.

Hven lager neste Limerick ?

LØYSING PÅ MADAS - FLOKEN.

1001 var bladstyraren sjølv. For ikkje å gjera oppgåva for lett for lesarane kunne eg ikkje gjeva at heile svaret hans Vinten-Johansen ovafor. Han heldt fram såleis:

"Alle bør i slike tilfelle sjå til at han ikkje får gjera noko ugagn i redaksjo-nen. Eit rektig stramt bind lagt som ved brot av krage-beinet kan kanskje hindra han i å bruka setjemaskinen. Best er det likevel å tulla inn bae hendene hans som om han hadde store brannsar og lata han bera dei i fasl." (Doktoren hadde ingenting imot å verta referert på ny-norsk.)

Eg bed medlemene av afrika-korpset vera merksomme på det svaret doktøren gav.

MADAS-eksperten

Ja, ja.

Red.

FIMBUL TIDENDE

Ansv. Red: Niels
Trykt på
Fimbul.

Nr. 10

Lørdag, 11. oktober 1958

1 år

EN MERKEDAG.

I likhet med andre store aviser begynte også Fimbul Tidende i små og trange kår - og det har den fortsatt med.

Utelukkende på grunn av helhjertet innsats og mere enn menneskelig slit fra alle avisens medarbeidere, har det nå lykkes oss å frambringe 10 framifrå gode nommer av F.T. - Nå skal det være slutt-!!

Med dette mener vi at det trenges nytt blod til F.T. Det har ikke lykkes oss og få besatt stillingen som visergutt journalist og redaksjonen har derfor gjort følgende vedtak:

1. Sjefsredaktøren gis permisjon på ubestemt tid.
2. Som redaktør for nr. 11 utpekes Stein.
3. Dersom Stein ikke finner å kunne fortsette, utpeker han redaktøren for nr. 12, o.s.v.
4. F.T. stiller trykkeriet til rådighet og skaffer papir med ferdig trykt hode.
5. Sjefsredaktøren forplikter seg til å sende et innlegg til hvert nummer.

Red.

BLIR DET ALLIKEVEL

AFRIKATUR ?

Afrikafeberen blusser opp på ny da det ryktes at Stein vistnok sansynligvis har meldt seg på definitivt. Alt var fryd og gammen i messa idag og Stein og Niels spilte atter sjakk til sang nr. 599000 som alle kjenner som en variant av den berømte suddeli, suddeli, suddeli dei. Neste gang kommer en helt ny variant blir det lovet.

+++++

Vi har enda en del utmerkede lange knickers på lager. Benytt anledningen nå. Toll- og avgiftsfritt. Båt fra Oslo 1/11-58.

Hm. MEHREN.

TRÅTT FØRE .

Vi har samme føret fått som ifjor da det gikk så smått.

Skal vi avansere må vi lasten redusere, sledehuset eliminere, ellers må vi resignere.

Dette vil være både synd og skam og langt fra passe i Orvins kram.

Han vil sikkert eksplodere og Helle med flere lønnsklasser redusere.

Lars Bistasjon.

+++++

DAGENS LIMERICK

Vi har her en mand fra Moen.
Han er ikke faldet bag koen,
men han samler på bers og injurier transvers
-heri var det ingen som slo'en.
T.S.F.

HØG ORDEN TIL FIMBULKAR.

Det er med stød sorg vi hører at supergeneraldirektøren for P&D-stellet på Fimbul vil trekkja seg åttende til meir luktefrie eller kanskje meir velluktande kontor. For lang og trufast teneste har H.M. Biggen i Den kongelige St. Hans-orden utnemnt supergeneraldirektøren til kommandør med isspjut og tildelt han den høgste orden, knuppen på dassloket i gull.

Vi gratulerer!
Kl. 1930 fjorten og eit halvt år etter D-dagen vil H.M. personleg festa knuppen på buksebaket ved ei enkel festtilstelling på den siste D-staden. Nr. 14 må stå. Dei andre finn dei nummererte plassane sine. Like etterpå vert det synfaring - reint overfladisk sjølvsagt - til dei tidlegare P- og D - stadene.

Vi vonar alle møter fram.

+++++

SPØR FENRISULVEN

Eg ser det som ein stor framgang for FT at bladet har kø med den nye spalta "Spør Fenrisulven". Etter mitt skjøn burde nokon kvar rådføra seg med den ulven. Tenk berre på den store risikona Sørensen tek ved å melda seg ut av Afrika-korpset eller på Pettersen som tek ut tennene i overmunnens utan å spørja Fenrisulven. Kor lett kan d ikkje føra til tap av kjæra for Sørensen og skilsmål fo Pettersen. Difor bør Fenrisulven koma på plass snarast råd. Personleg har eg ikkje noko Fenrisulvproblem, og grunnen er vel fyrst og fre at eg skal vera her eit år

Tidleggare

Klara Klok- lesa

En del stoff må stå over ti neste nr. Red.

FAMILIENE

Ansv.red.Niel
Red.sekr.Stei

Nr 11

LØRDAG 18 OKTOBER 1958

1. arg.

Som våre ærede lesere sikkert har forstått ifølge siste ukers store avisoverskrifter er Afrika i støpeskjeen. Det vil derfor være på sin plass med en liten orientering om denne vår klodes femte verdensdel. De andre verdensdeler er som kjent 1 2 3 og fire.

Afrika er et kontinent av anseelig dimensjon - sikkert atskillige millioner kradvatkilometre. Dets geografiske beliggenhet er temmelig nøyaktig mellom vår kronkoloni Dronning Maud Land og moderlandet. Det skulle jo gi oss et lite inntrykk av dette såkalte Mørke Fastlands uhyre enormt kolossale dimensjoner. Ifølge professor Strands gedigne kulturhistoriske mesterverk er Afrikas befolkning opprinnelig rekruttert fra vestkysten av Norge. Man tør derfor gå ut fra at løver, elediller og krokofanter og andre rare dyr i Afrika stammer fra vårt kjære fedreland. Grunnen til at menneskene er svarte beror sansynligvis på en misforståelse - eller muligens et synsbedrag. Det er sansynlig at vi nordmenn innen uoverskuelig fremtid vil gjøre krav på Afrika, som jo både historisk og geografisk er så sterkt knyttet til Norge.

Forts. sp. 3.

ER SJAKKEN PORNOGRAFISK ?

Det er framsatt påstand om at sjakken er pornografisk. Kongen og dronningen ligger jo vitterlig i samme bok som bøder (skal være bønder) og knekter forikkeåsnakkeom løpere og elefanter(?). Det er jo rimelig at det må være et psykisk press for brikkene disse uverdige boligforhold, og det må vel sikkert være grunnen til at de spiller så dårlig om dagen. At en ikke har tenkt på det før. En tør be leserne bemerke om det har vært noen tid på døgnet det har vært spesielt ille.

Madrassekspert.

Har maskinmesteren gitt opp?

Da maskinmesteren ikke har gravet mer i hullet under maskinhallen, må en etter den lange tid som er gått siden arbeidet ble innstilt et gå ut fra at han ikke le-

Forts. fra sp. 2.

nger har i sinne å rømme. Det så jo i sin tid ut til at rømmingen var nært forestående da der jo etterhvert hadde samlet seg mye utstyr i hullet. Da han har vært helt rolig i det siste, foreslåes at han fritt kan ferdes på stasjonsområdet. Den ting at ingen nektet ham å grave, må vel tydes derhen at flere hadde i sinne å benytte samme hull. Bjørn hadde kanskje samme hensikt med sitt hull, men dette må jo i så fall sikkert ha forskjært seg. En vil senere prøve å kontakte maskinmesteren i anledning saken.

NESTE UKES RED:SEKRETÆR:
LARS BISTASJON.

Forts. fra sp. 1.

Det er med dette prosjekt for øye to av våre medarbeidere i nær fremtid skal foreta en befarings av de viktigste landområder i Afrika. Leserne vil til orientering annet sted i bladet finne et kart med angivelse av deres påtenkte rute. Til sammenlikning har vi teknet inn Stenleys rute i 18noenogdenti. Som den intelligente leser sikkert vil bemerke vil våre medarbeideres rute bli diametralt motsatt av Stanleys, nemlig fra syd til nord. Vi har ikke reknet ut helt nøyaktig hvor lang distansen er, men den vil ganske sansynligvis bli adskillig lenger enn på sykkelen. De som skal reise er Niels Nergaard og hans gamle venn vaklemester Sørensen. Begge har konene sine med. Nergaard er ansatt i staten. Turens motto blir: Elle Melle deg fortelle, Elle Melle går, Papegutten står.

Ukens limerick's :

Det var engang et bilde tatt med EXAKTA - fikk øynene opp for RETINAS fakta -

Det sukket sygt - og rødmet blygt - og hoppet på hodet i SØPPELSJAKTA.

T.

Det var engang en rødskimlet LUE som satt trygt på en lang - ragget TUE - så kom det en saks - og fjernet det faks - Nu glider den ofte av hue.

T.

MAROCCO-SYLV.

I "FT" nr 8 stod ei lysing om at eg hadde maroccosylv til sals. Denne lysinga har ikkje eg sett inn, men eg kan tenkja meg at bladstyraren har teki henne or "New York Times" eller "Izvestia" der ho stod for fleire månader sidan.

Nei faktum er at eg måtte slutta med denne handelen for skuld valuta- og importvanskane som også Afrika-korpset har fått merke i det siste. I vinter eingong seld e eg heile restlageret under eitt for 25 pesetas. På grunn av forbodet mot tekstreklame kan eg diverre ikkje opplysa om kven den heldige kjøparen var.

Sigurd Gunnarson.

Stillinga som Fenrisulv.

(forts. fra forr. nr.)

Det var no likevel ikkje nett dette som fekk meg til å triva pennen i dag. Nei, det gjeld meir den søknaden som har komi inn, og som stod i nr. 8. Eg må på det meyst hardnakka protestera mot at denne søkjaren får jobben. Dei døma han kjem med syner klårt og greitt at han ikkje har skjona det minste av oppgåva til Fenrisulven. Ein endå viktigare grunn for ikkje å godkjenna han er at han ikkje har opplyst om han kan nytta bae måla. Hittil har det vist seg at det er lettare for folk å letta hjarta sitt på nynorsk enn på bokmål også om dei elles brukar bokmål, og då er det ein sjølvsgd ting at svaret også må vera på nynorsk.

Eg vonar berre at bladstyraren er heldig og får mange kvalifiserte søkjarar, og når ein ulv skal tilsettast, går han nok ikkje over søknadene med ein harelabbe.
forts.

Forts. fra påtte 1.

Sjølv er eg ikkje søkjar. Tidlegare Klara Kloklesar.

Til Fimbul Tidende.
Redaksjonen.

Jeg vil på denne måte få fremføre min dypfulte takk til den eller de personer som har funnet meg verdig til "Knuppen på dasslokket". Jeg gleder meg storligen til den dag utdelingen skal finne sted. Særlig er jeg interessert i å få se hvordan nr. 14 greier det stående.

Supergeneraldirektøren.

Redaksjonen kan dessverre ikke finne ut hvem nr 14 er, så Supergeneraldirektøren eventuelt kunne komme i kontakt med vedkommende og få sitt ønske oppfylt med en demonstrasjon. Men redaksjonen har befaret åstedet, og kan glede Suposv. med at resultatet øyensynlig har vært ENESTÅENDE. Nr. 14 har faktisk driti tvers over dassen til motsatte vegg. Hvordan nr 14 har båret seg ad for å få dette til er redaksjonen selvsagt også svært interessert i, likeledes hva som må nyttes på forhånd for å frembringe et slikt avskitningstrykk.

Red.

"FT"s red. kan nu glede sine lesere med at vi i de kommende nummer av bladet vil ha en spennendes detektiv-føljetong, som begynner i dette nummer.

SKUDET I NATTEN:

(Forf. er identisk med psevdonymet "9", tidligere skrevet bestselleren "Skriket fra brødboksen" og andre spennende thrillere.)

Privatdetektiven Biggen stoppet sin T-modell utenfor baren "Den Røde Rubin". Han puttet gasspedallen i lommen sammen med sprettertrem, steg ut av "bilen", slapp luften og gikk inn i baren.

Rommet var fyllt med kruttrøyk og halvnakne kvinner. Han gikk fram til bardisken og bestilte en femdobbel Whisky som han tømte i ett drag. Etter å ha rapt fire ganger, snudde han seg mot blondinen som lå ved siden av disken, det var tydelig at hun prøvde å bevise at hun ikke stod tilbake for hverken Marylyn, Jayne eller Stein når det gjaldt former. Biggen hadde ikke noe annet å foreta seg den kvelden, så hvorfor ikke ---, tenkte han

Da var det at -----.

Forts.neste nr.

AV 9.

Red. ser av de første nr i trykken at den stygge trykkfeilsdjævelen har vært ute. Da Biggen går ut av bilen slipper han luften ut av ringene. Vi ber leserne om undskyldning.

Red.

Hr Stein er klein når det gælder avisen, det kniber at få slagtet julegriser Han skriker på bidrag fra hver og ein, "ak kjære alle, vær ei for sei

TSF.

Remse for voksne barn.

Fimbul, Fimbul nik, Jarl på vægten gik. Han blev mægtig stolt, da vægten den holdt. Og så tok han fatt på litt natslik.

TSF.

Red. sekretæren's artikkel om Afrika i forige nr. brøt endel med linjen i FT. Jeg mener det ikke er riktig til tross for artikkelens høye kvalitet. Lederen bør etter min mening være refsende.

Jeg vil i dette nr. ta for meg den dårlige samfunns-ånd som hersker i P&D ypperlig anlegg i Kassegangvegen 22. Den sinnrike senterlinjeinndelingen av benken synes å være fullstendig ignorert, skal en dømme etter den formen stalagmitten vokser på. Den ser nærmest ut som en moderne skulptur hetende "Den manglende Samfunnsånd". No vil det sikkert heve seg røster som mener at det er konstruksjonen som ikke holder mål, men det vil jeg motgå på det bestemteste. Jeg har spesielt undersøkt dette forholdet og med tilfredshet oppdaget at lortfallet er så nær en rettlinje som vel mulig og lortanslagene's avstand tilsvarer senterlinjeavstanden.

Dersom stalagmitten fortsatt utvikler seg i samme bedrøvelige retning bør der nedsettes en komite som skal utarbeide forslaget fra Snuggerud om å benytte Rawin-stolen istedet for en fast benk.

Limerick I.

Da Senatax møtte de slemme Mau Mau
Skrek Niels "Ta Kraga og la'o"
Det gikk i en fei,
"den tenker jeg svei",
sa Stein "Jeg Ladd'a med norsk Bakkalao.

Limerick II.

Det var eingong ei svartragga brok
som hekk utan reim eller krok,
men magan vart tom,
og broki rom
og sjølfylgjesamt yve ravi rok.

J

Antarktisk fiskeri.

Stakkars Lunde han slider sig arm
han superelektric bor blir ei varm
han håber at fiske kineserfant
ak svette og tårer var alt han vant.

T.S.F.

NESTE UKES RED. SEKRETÆR:

Johh Snuggerud

FFelefoto.

FT har den store glede
å få presangtere

Kåre J Hansen

for sine lesere. Han
skal friste tilværelsen
på Fimbul kommende år.

Den person som for en
en tid siden var nede
i den gamle garasjen
og nasket en del remmer
med spenner kan legge
dem tilbake når som
helst. Han vil ikke bli
iaktatt.

Skuddet i natten.

Biggen setter igang.

.....det med ett ble

stummende mørkt. Han kjente
koldt stål pirke han i nakken
og hørte en stemme som sa
"Stå stille hvis du har lyst
på en dram til i dette livet"
I det samme skrek Lady Buster
"Perlene mine!" Biggen gjorde
en lynsnar bevegelse, grep
om hånden som holdt pistolen
og langet ut sin fryktelige
høyre. Han hørte med tilfreds-
shet hvordan tennene singlet
utover parketten. Han tente
lighteren og så sin motstander
ligge fredelig sovende med
blodomløpet på veg ut i
friluft.

Like før lighteren sluknet
så han Lord Buster i kamp
med en annen banditt. Da lød
et skudd og like etter løpene
skritt mot utgangen.

Endelig ble lyset tent og
Biggen tok et overblikk over
slagmarken.

Hans egen motstander sov
fredelig, Lady Buster nippet
til sin Martini, mens Lorden
tydelig hadde vandret til de
"Evide jaktmarker".

Biggen handlet lynsnart. Han
grep Siri om livet. Stormet
ut pumpet opp hjulene, mens
han kastet sveiva til Siri.

Han satte gasspedalen på
påass, og tenningen på høy,
Siri sveivet som besatt.

T-modellen startet som et
skudd. Han grep Siri i flett
og satte etter MG'en som
nettop forsvant rundt hjørne
Mindre enn to minutter var
gått siden han tømte sine
firedobbelte....

fortsettelse neste nr.

Det hende ein gong så ved midsumarstid,
då alle til vanleg er sunne,
at lækjaren absolutt ikkje fekk fri.
No måtte han vis' kva han kunne.

Før inn steig ein krøpling, eit misfester stygt.
Du aldri har sett noko verre.
Men likevel gjekk det så roleg og trygt,
ja, mesta som var det Vårherre.

Og lækjaren granska så lenge og vel
fra topp og til tå, over heile.
Her vanta nok mykje på kropp og på sjel.
Å du, her var meir enn ei veile.

"Kva vantar meg kjæraste sprenglærde mann?"
I spaning no venta den sjuke.
"Eg vonar du sjukdomen lækja snart kan."
Alvorleg kom orda så mjuke.

Og sjuklingen, stakkar, i uvissa var.
Då vona og tvilen kan følgjast.
Frå lækjaren domen kom iskald og hard,
før sanninga må ikkje dølgljast.

"Høyr, barnet mitt, kjære, deg vantar så mangt,
og mest du no lid av angina.
Her inkje kan gjerast, ditt liv vert 'kje langt.
Det sanninga er, du Retina."

Retinaen gret og gjekk heimatt i sorg.
Til herren sin sa han dei orda:
"Eg kan ikkje brukast, kjøp Contax på borg,
for snart du meg fylgjer til jorda."

Og difor så kjøp ei eit Kodak-produkt,
og slett ikkje kjøp eit Retina!
Har du eit, du eig korkje smak eller lukt,
og hugs: Det døyr snart av angina!

Eit råd til dykk alle: Kjøp Contax i år!
Kjøp Contax, kjøp Contax, det beste!
For Carl Zeiss sitt Contax i serklasse står,
til glede for deg og din neste.

Fotoapparat-skjønaren

Jeg driver og lager "portretter"
ilange og mørke netter.
Og nå jeg oppmerksomhet vier
min penn til feltpartiet.

Man sier at Sigurd Helle
er veldig glad i å selle.
Og forat handelen skal svive
han seller ting han bør hive.

Henry Bjerke han laver
tunnell med hakker og spa'er.
Men han behøver ikke frykte.
I fjella han lett kan flykte

Det går en mann å måler staker,
knytter flagg og skjærer haker.
Og om du ikke er riktig var,
ham for ei stake du kanskje tar.

Så var det sjefen til han Buster,
med kortklippt hår og skjeggetuster.
Og når vi sitter i salongen
da tar han den om svenskekongen.

B

Lars B's vellykkede kåseri - og lysbilledaften i Fimbuls store sal i går hadde samlet fullt hus. Vi fikk bl. annet se praktfulle fargebilleder fra felt - partiets første (og siste?) ferd til fjellene i aust. Nesten samtlige bilder var preget av måneskinnsstemning, særlig den ene halvpart av billedene, så det så svært romantisk og eventyraktig ut. Nå påsto vår kjære kåser at billedene absolutt ikke var tatt i måneskinnsstemning, men at det rett og slett skyldes den h--- lysmåleren. Nå hadde imidlertid en av gjestene en kullsviertro på nettopp denne lysmåleren, han har nemlig en selv, så av den grunn oppsto det et heftig ordskifte, dog i all vennskapelighet. Nå var det desverre ingen av partene som tenkte på muligheten av at det kunne være noen annen årsak enn akkurat lysmåleren. Det er vel også annet som kan fuske? Men kort sagt, en meget vellykket aften. La oss få flere slike.

Fra ivrig leser av FT: (hva skal man si til slikt?)

Jeg har ikke noe innlegg til bla'avisa. Æ kan jo komme med ei Kjutta - historie. Ja, æ ska gjørr det - seinere.

Hjelp meg.

Der er et hull i veg(g)en
jeg dør
lengter så forlegen
på hjelpen nå som før
fra deg som stikker innom nå og da
for ditt tøy å vaske la.

LL

Hjelpen kjære venn
er ganske enkelt den
for gir du meg et ordntlig puff
glir jeg med et lite guff
i hullet inn på plass
noen kasser standard sør for dass.

lll

Som et Æva blad
vernende sin sjor
står jeg fornøyd og glad
foran snø som falt i fjor.

vannmannen.

Altså kjære lesere, motto:
Lukk døra!

"Skuddet i hatten"

Politiet gjør vanskelighet
Det gikk i god fart bortover Main Street og Forden var snart oppe i 180 km. Biggen så baklysene på MG'en et par kvartaler borte. Den svingte ned fireogåttiende gate, bor Fifth Avenue og snart suste begge bilene ut av byen i retning Drøbak.

Aha, tenkte Biggen, det er nok storforbryteren Thomas Ryer jeg jager siden han tar kursen mot sitt hovedkvarter i Drøbak.

Biggen hadde helt glemt Si i, men nå ble han var at hun satt ved siden av ham og nipet til sin Martini. "Hva gjør du her?" spurte han. "Jeg er på vei hjem til Drøbak" svarte Siri trosskyldig. "Og nei, den går ikke smukka, du er nok Thomas Ryers elskerinn og nå skal du opptre som lokke - due for narre meg ut i elendigheten", sa Biggen mens han skottet bort på henne og prøvde å finne ut hva det var som befant seg nedenfor utringningen i kjolen. Med ett fikk han annet å tenke på. MG'en var borte og foran ham var en bil parkert tvers over vegen. Politikontroll - det for som et lyn gjennom hodet hans. Og han x som ikke hadde fornyet fører kortet. Vel, det skulle han nok klare. Lensmannen i Mandal var kjent for sin samarbeidsvilje. Han stoppet bak Svartemarja, løp ut, grep ta i lensmannens flotte barter og skrek: "Jeg jager Thomas Ryer, han er like foran meg, hvorfor stoppet De ikke ham. Slipp meg forbi, det gjelder liv eller død". Så trakk han

Funnet.

Beskyttelsesdeksel
til Kern - Paillard
objektiv funnet
ved tårnet .
Leveres tilbake
mot annonsens
kostende pluss -
naturligvis -
rimlig dusør.

Eksp. anv.

NESTE UKE:

RED. SEKRETÅ

J A R L.

Ak Helle! så læs dog din Havamal,
omend det volder dig nogen kval.
Der du vil finde blandt skryt om tørst,
at Mand af få er altid først.

Oh Helle, Oh Helle du mand blandt få,
Alltid i dig en ven jeg så;
nu jeg ser kun en arm renegat,
som tøjser blandt "storfolk" af Zeisfabrikat.

Før du syntes en riddersmand bold,
nu du er kun en krømmer kold;
Exacta - Zeis Ikon dit motto er blåt,
er det noget under, du er noget fet.

Thi krømmerens jærtegn er diger bug,
og dertil stod aldrig min egen hug;
så derfor som småfolk jeg nøjes Kodak,
og holder min linje - mens du Helle, sprak.

Den moderne fotograf

Mel: Jens vejmand.

Hvem ligger der i køjen
med gluggerne på klem
og kæmper at bli vågen
til dagens dåd igen.

Det er såmand vår Jon - mand
Hans liv er fuldt af slid
at jenke sig for dagen
og få det rette glid.

T.S.F.

Spekkhoggeren.

Det står en mann og hogger sel.
Det er han Henrik, så tru en trel.
Og mens han med øksa i spekket hakker,
han fortrolig med selen snakker.

C.

Hjertesukk fra Petter:

"Selv om jeg sier det i spøk, så skal det nå
bli godt å bli kvitt dem da!"

Om hull.

De bølgende brøl fra millio-
ner av jagende snøkorn pis-
ses ned gjærrødt på sne. Luf-
ten er frisk og kald. Jeg
står småfrysende og suger
varme ut av Tassoens blå
flammehav. En fyrstikk roter
rundt mellom tennene og tref-
fer på sin vandring hullet.
Kryyyyktelig stort hull.
Et pinlig nøyaktig mål viser
2,5 m. Hull ja, det kan være
både godt og vondt med dem.
Her på Fimbul til eks. har
vi jo mange dype, brede, kor-
te gode, nyttige hull. Her
følger så dybdemålene på noe
n av Fimbuls mest fasjonable
hull:

- 1: Gassgeneratorhull ca 37 m
 - 2: P&D (dass) ca 3 m (se ne
d for voksende stallangitt)
 - 3: Vask sovehus: Pussig nok
intet hull, nesten.
 - 4: Sluk messa 6,5 m.
 - 5: Lundes fiskehull ca 70 m
(har ikke innhentet tillat-
else til å komme med nevnte
opplysning).
 - 6: P&D (piss) ca 4 m.
- PS. en beklagelig feil har
sneket seg inn, mitt tannhul
er selvsagt ikke 2,5 m, - m-
en som Dø sikkert forlengst
har forstått knapt 2,5 mm.

H.

Skuddet i natten. forts.

pusten. Lensmannen, som var
av den trege sorten, lot det
ikke gå så glatt. " Å e du
for en da, du kjører for
fört, og detta med Ryer får
vi undersøke litt. Sett deg
ned å vent, så vi får under-
søkt bilen din". Da var det
Biggen så rødt, han - - -

Forts neste nr., får vi håpe
Dettane var jamen spennende.

FIMBUL TIDENDE

Ansv. red
Niels
Red. ass
Jarl

8. november 1958

1. årg.

SKUDET I NATTEN. "Fanget"
-----langet ut med sin fryk
tede høyre, grep lensmannen
i brystet og slengte ham i
armene på betjenten som net
topp kom stormende. deretter
før han bort til Førden.
Siri, som hadde sett opptrin
et, holdt døren åpen, hun sa
tt alt ved rattet. "Jeg må
ha tatt feil av henne", tenk
te Biggen, "det er jaggu ei
sprek rype". Siri hadde tatt
vekk bånborda og trykket
nå speederen helt inn. Førden
satte igang med et rykk, lens
mannen og betjenten ble blåst
ned av lufttrykket. Det bar
ut i fri luft rundt Svarte
marja og tilbake på vegen. ^{Førden}

Hele denne firkanten disponerer jeg.

Ettdrag av trafikkreglene i
Afrika.

§234, Punkt 789, 87. avsnitt!
Gjelder spesielt for røde
biler i preservatet Mwonbos-
gobia: Lyserøde elefanter
har forkjøringsrett på hoved-
stien gjennom tettbebyggelsen

Avsnitt 88 i samme §-punkt
Promille under 2,9
tåles ikke.

Hvis ikke det sist nevnte
avsnitt gjelder ville jo
det 87. være bare tull.

Siste avsnitt i siste
Punkt i slutt§en lyder slik:
De øvrige §§§ må pugges.

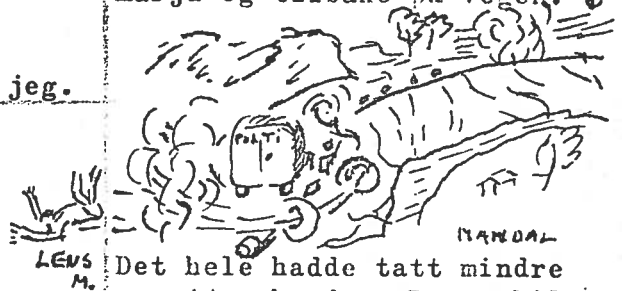
Av omsyn til SENATAX
kringkastes trafikkreglene
regelmessig hele dagen over
spesialsender i
Mosambihikk- hikk- hikk på
originalspråget.

Medisinmannennnn

Spørsmål fra SENATAX
Hva ska vi gjør når vi
punkterer?
Svar: Hopp av i tide.

Tante Anna

Siste fra Fimbul
Odd er også begynt å belyse
filmene sine på egen patent
ert måte og har slått ut
Niels med flere timer.
Resultatet er bemerkelses-
verdige, mens man på Nielseses
film så vidt kunne skimte
konturer, kan man ikke med
den beste vilje ane hva
panoramaopptaget på Oddseses
film skal forestille. Men
det epokegjørende er at
man kan slippe filmen i boss-
spannet straks etter bruk.

Det hele hadde tatt mindre
enn 14 sekunder. Ryers bil
var forsvunnet, men den kunne
ikke være langt unda. Siri sa
tt bøyd over rattet mens hun
rullet seg en røyk han så nå
tydelig at hun hadde mye anner
å styre med. "Skjønner du nå
at jeg ikke er Ryers elsker
inne", sa hun mens hun tente
sigaretten. "Ja, snuppa mi"
sa Biggen "jeg er lei for at
jeg sa det". "Det er OK
Biggeguttet, men fra nå av
blir jeg hos deg det er tyde-
lig at du trenger en dadda".
Joa, Biggen hadde ikke noe
imot det.

Siri hadde
mye annet
å styre
med!

(ferden forts. neste side)

POLARHUNDENS DRØM.

Om morgenen våknet jeg glad og fornøyd og hviner av glæde og fryd, takknemlig for det minste av klapp og av stryk, og ser fram til en dag i min søle.

En slødetur er et lystig spill henover den blinkende flate, et heiarop og et rasende ord er som ol

for de barske. Og når det blåner fra kløft og fra bre da spurter vi på, for nu blir det fred, og atter tid til å drømme.

Thor.

N
E
S
T
E

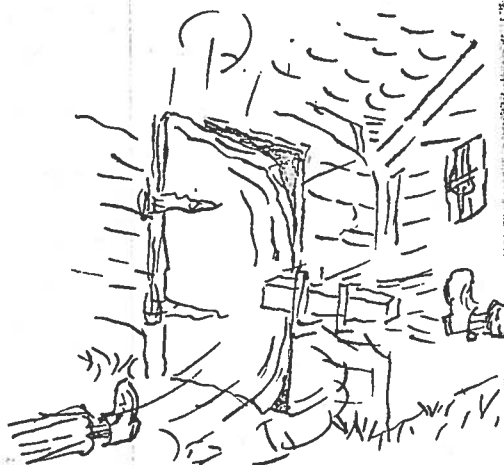
U
K
E
S
S
R
E
D
S
E
K
R

H A N S
M A R T I N

"Fanget" forts.
(Lurer på om det er Siris fang, red ass's bem.)
(Han ville vært passe dum hvis han ikke var enig i det.)
Det siste ikke red. ass.'s bemerkn..

Ryers bil var fram leis ikke å se og det var ganske merkelig ettersom Forden gjorde sine 220 knop. De passerte Høllen i Søgne i god stil og skulle akkurat svinge inn på vegen til Jessheim da Siri hugg bremsene i. Veggen var sperret av et tre som lå tverover. En lyskaster blerettet mot dem og de hørte Ryers spottende røst "Stepp ut min kjære Biggen, spillet er tapt for deg og din kvinne! Her var ikke annet å gjøre, Ryer hadde overmakten nå. "Bare ta det med ro Siri, vi greier oss nok". "Hold snavla då", svarte Siri "Det blir nok meg som må ordne opp". "Ti still og jump ut før vi lager tesil av dere". Det var Ryers stemme og nå var den meget skarp. De tuslet ut og ble ført bort til en gammel forlatt låve. En av bangdittene åpnet en tung dør og der ble de sparket inn. Det var stummende mørkt

Forts.
Håper jeg.

AnnONSE:
Har de prøvd VOKS. Det uovertrufne middel mot fedme. De ifører Dem voks i et tynt lag men husk kun på at De vokser Dem inn på langs, da sier det seg selv at De ikke vokser i bredden.....å-å-å-

-.-.-

Vet De at-
x på Polarbjørn kjente dem doften fra Barcelona igårkveid.

fire mann pluss hunder, sled og traktor startet fra Fimbu fredag den 7de.

Pettersen i siste liten forsøkte å holde dem tilbake ved å sette Stompen på bremsen.

- dersom De går opp luken få De se solen.

Aldri så galt at det ikke er godt for noe, sa Biggen han gikk aldri med halen mellom beina.

Memorier.

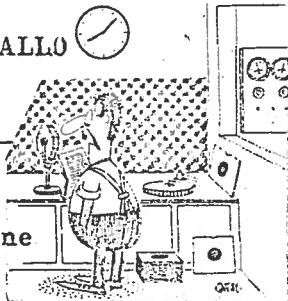
Denne spalten kan en jo bruke til litt av hvert etter hva jeg har forstått, -men hvorfor ikke oppfriske gamle minner? Det har jo nå tre ganger vært 15. nov siden Fimbuls glade borgere med sprikende sjøbein skygget for øynene og med skarpt falkeblikk speidet etter fjerne kyster. Polarsirkel duver i rolige harmoniske bevegelser over det fryktede Biskayas langstrakte bølgeland. Palmer til rors: "Kor e, -ser dokker nokka te jøjllen, ejller e an arikken." Vel Polarbjørn kom nå frem den og, -noen må jo gå foran og vise vei. Stor Oslos høstkulde lå bak oss og i skjortertermene nødt vi Biskayabuktens 13 varmegrader.

I fjor den 15. lå vel Tottan i ~~London~~ England hvor vi gjorde vårt første kjennskap til Pettersen gjennom BBC Her på stasjonen var ~~XXXXXXXXXX~~ Sæther nettopp blitt syk, og på Polarinst akselererte Edvarda voldsomt for å skaffe oss ny lege. Feltpartiet er på heimvei etter en håpløs tur, men 22. var vi da kvitt dem for godt. For å ta varet så hadde det i lengere tid vært storfint, -tror jeg. Og nå den tredje 15. nov er to barske karer på vandring inn mot de blå fjell, mens stasjonens engang så stolte menn er redusert til en sjeggløs tøffelgjeng.

HALO:: HALLO

FRK /
melder:

Vi hen-
stiller
til leserne
om å inn-
levere:

XLH - telegrammer så fort
som mulig.

XLH - kan bare sendes
innalands (Norge) (Altså
ikke Danmark og Sverige)
XLH - koster kun kr. 3,00
selv med de lengste og
flotteste tekstene.

Tekst nr. 55 (Nyttårs-
sang for dyra) har ikke
telegrafstyret godt med
på, men har lovet og over-
veie medta denne til neste
år jul. Det er dessverre
ikke tid til å trykke
opp blanketter for denne
tekst til jul i år. +++

+

Tårntopp

Det var engang et tårn
som sto på slanke søyler
den ville sverm der nede
den eide ingen glede
med tårnets slanke topp
som ruvet i himmelen opp

så falt i harde dage
toppen fra himmelen ned
da lo igjen
de barske menn. ++

TURIST-SESONG /

Ja så er (var) det sol, blå
himmel og ~~nygg~~ brune sjegg-
løse barnerumper, - Høysommer-
Turistsesong.

FT benyttet anledningen og
reiste her om dagen til BLÅ
ENGA for å slå av en prat
med herr ~~Blå~~ Blau S Engen,
direktøren for den herlige
naturpark, et skisportens
eldorado, -et kraftreservoar

for storbyen Fimbul.

"Nå herr Blau S hvordan har
sesongen artet seg? Er folket
hyggelige og er De fornøyd
med anlegget her?....

"Ja. Å---- så?", svarer herr
Blau i første omgang. "Nei det
varnå for det meste det da",
svarer vi. "Tja - ja", sier
her Engen og klør seg tanke
fullt. "De veit disse turist-
ene er jo over ~~xxx~~ og forbi
oss som den rene Åsgårdsrei.
Vi servicierer dem nå så godt
vi kan, disse hyggelige ut-
armede, kvite og nervøse stor-
bymenneskene. ~~ME~~ Men De veit
når de reiser igjen har jo
den vitaminfylte solbrunende
høyfjellsluften gitt dem
kraft i margen til å tåle
den innestengte smussbedridne
storbyluft. Men de er så u-
forsiktige", fortsetter herr
S Engen. "Det er disse sprekker
De veit. Vi må gjete dem som
sauer for at de ikke skal
vovve seg for langt frem på
og så falle nedi, -og da +++"
Anlegget her er all right, men
~~XXXXXXXXXX~~ om myndighederne
kunne bevilge noen luskrone
til et skikkelig gjerde rundt
alle sprekkene, så ----",
slutter Blau S Engen.

Og FT understreker herr S E
og retter en sylskarp hen-
stilling til de ansvarlige
om å få området skikkelig
inngjerdet, da det ellers er
stor fare for at Liv vil gå.

Hyggelige Blau S stakk til
oss denne grafiske statikk
som tydelig viser turist-
sesongens ~~makttig~~ optimist-
iske fødsel og brå død.

-ref.

SKUDET I NATTEN

Biggen tente lighteren og så seg rundt. Rommet var lite med solide tømmervegger. Døra så også meget sterk ut. Borte i det ene hjørnet satt Siri og prøvde forgjeves å få gjemt ymse ting under den i stykkerrevne kjolen. Den var blitt spjerret under den hårdhendte behandling bandidtene hadde gitt henne. Dessverre for Biggen slukket lighteren altfor fort. Han prøvde forgjeves å tenne den igjen. "Jeg har fyrstikker", lod det muntært fra Siri, "skal du ha fyr?" & "Ja", sa Biggen og lette feberilsk etter sigarettene. Siri tente en fyrstikk og Biggen lente seg fram godt frem for å få god fyr. "Mmmmm, de var jammen fine - disse sigarettene", sa Biggen. "La meg få låne fyrstikken så jeg kan finne ut om det er noen måte å komme vekk herfra på". De hadde visket hele tiden og det var nok bra for nå hørte de noen bevege seg utenfor. Ryer hadde dratt videre, men han hadde satt vakt utenfor. Biggen tente en fyrstikk og fant noen trefliser som han laget en fakkell av. Den lyste godt opp og han begynte omsider å undersøke rommet. Borte i det ene hjørnet lå noe

lå noe tørt høy. Han feide høyet tilside og undersøkte la være å rope høyt, - under høyet var det en lem. "Kom og lys for meg Siri, her er det sannsynligvis en utgang". Langt om lenge fikk han lirket lemmen opp. Det var stummende mørkt nedenfor. "Vel", sa Biggen med myndighet i røsten, "det får briste eller bare. Jeg hopper først og tar i mot deg etterpå". "Er det ikke bedre at jeg går først", sa Siri. "Det passer seg ikke å se på en dame nedenfra". "Gireinåa snuppa", sa Biggen, "det er jo mørkt som i en sekk". "Ok da gromgutten, jump vekk". "Slukk fakkelen og kom etter når jeg roper", sa Biggen. Han slapp seg ned gjennom hullet og hang en stund etter armene. Var det en eller hundre meter ned?, ville han falle mykt, eller var dette det siste spranget han gjorde her i livet. Tusen tanker for gjennom hjernen. Han tenkte på sin gamle mor og på barndomshjemmet. Han tenkte på Siri og bante lavt over at han ikke hadde benyttet tiden bedre. Så slapp han seg. +++++

(fts)
 N
 E
 S
 T
 E
 U
 K
 E
 S
 R
 E
 D:
 S
 E
 K
 R:
 A
 N
 D
 M
 E
 N
 E
 R
 V
 I
 N
 T
 E
 N
 J
 O
 H
 A
 N
 S
 E
 N:

VREDE

Jeg og han Henrik driver om dagen og trener, -han skal lage paradebikje av meg. Før å hjelpe meg til å huske at det er foran sleden jeg skal være lurte han seg forleden dag borti garasjen og nedi kassen med lær hunde seler, og derfra hentet han et par riktig stornydelige seler til meg. Men åsseså har jeg ikke sett noe mer til dem. Og vet du hvorfor? Nei ikke jeg heller, men Henrik sier en eller annen "kjeltring" har tatt dem. - Og jeg som så gjerne ville prøvd dem. +

Erbødigt AJAX.
 ++

FORVIRRING I MØRKE.

"Kem e du?"
 "Å det berre mæ"
 "Men kem e du mæ da"
 "Å det må no nærmest være dæ det"

+++

En kan godt bære vatn i en sil, -bare en venter til det har frysi sa kjerringa.

++++

Pequeno

er syk og ligger trolig på det siste. FT ber samtlige lesere i løpet av formiddagen gi ham en siste hilsen Men en vet jo at der det er liv er det håp, så FT lyser i alle tilfelles skyld fred over hans mænne.

GLEDE

Lørdag, - mitt kall er endå slutt jeg er nedbrutt. Hadde ei mere å skrive og nå er jeg såvidt i live.

+++++

END
 FIN.

Ugens leder.

Ved indgående studier (særlig selvstudier) af fimbulatmosfærens indflydelse på hjernefunktionen, synes det som om evnen til denne uvurderlige funktion nedsættes under indvirkning af denne ejendommelige atmosfære. Et enkelt snus til en af dr. Seters berømmelige osloatmosfærer fremkaldte et "hjerneblaf" så kraftig, at jeg af frygt for kortslutning afstod fra yderligere forsøg. (Selvfølgelig bør selvforsøg absolut frarådes og kun i nøje samråd med undertegnede, selvom man også har en klippefast tro på sin egen cerebralfunktion). Ligeledes synes akumuleringen af subminimale irritamenter at skulle være nokså kompakt for at udløse en aktiv hjernefunktion. Evnen til spontane reaktioner synes fuldstændig at være bortfaldet.

Til underretning og advarsel
dr. Anders

Skuddet i natten

Han havde inntrykk av å ha falt flere hundre meter da han endelig landet. Fallet var bløtt og behagelig. det kunne faktisk ikke vært bløtere. Biggen så opp og fikk øje på luka omtrent tre meter over sig. Idet samme hørte han en lyd. Han for sammen og lyttet. Bare nå Siri holdt sig i ro. Han stirret ut i mørket. Han syntes han så en lysstribe et stykke borte. Det var best å rekognosere litt. "Siri", hvisket hann, "sluk faklen, vær stille og vent". Det blev mørkt deroppe og han hørte ikke en lyd.

Han begyndte å bevege sig i retning av lyset. det gikk smått, gå særs forsiktig for ikke å støte bort i noe. Skulle han våge å tenne en fyrstikk. Ja han fik ta sjanzen. Han skjernet lyset med hendene og så ned. Huff, det var jaggu flaks. Gulvet han sto på sluttet bratt og han kunne ikke se noe framover eller nedover. Fyrstikken slukket. Uendelig langsomt arbejdet han sig bortover kanten og nermet sig lysstripen. Han kunne nu se at lyset kom fra en dørspråk. Biggen liste seg fram, la øret til sprekken og lyttet. Nej, ikke en lyd. Meget forsiktig undersøgte han døren og begynte langsomt at åbne den. Hengslene var heldigvis nysmurte. Sprekken var heldigvis så stor at han kunne kikke inn. En stor elektrisk lykt sto på en kasse. Bortenfor lykten, med ryggen mot Biggen, satt en mann. Han læste i Romerikes Blad. Biggen smilte fändeni voldsok, den fuggern der skulle det bli lett å fikse.

(forts. S.2).

Følgende innlegg i anledning rask voksende stalagmitt, som befinner seg på Fimbul P&Ds anlegg i kassegangen nr? Det er forsøkt å se saken fra begge sider.

Mitt navn er stalagmitt jeg står her høyt og fritt og skuer over ørken med de hundrer rumpetørken

jeg merker mig med fryd den lyd fra klasket mitt på toppen som skal øke kroppen.

det kommunale fem minnutt burde nå snart være slutt Syns I ikke også det Imenn i Fimbuls P&D ?

Stalakitter må man tåle men ingen stalagmitt må måle mer enn rumpens høyde når vi sitter bøyde.

-observatør.

Som supplement til den lidt forhastede nekrolog over arme Pequeno skal jeg tilføje følgende obduktionserklæring: Pequeno døde af vadskeansamling i bughulen, enten som følge af en nyrelidelse, eller der ikke er påvist, eller af en hjertelidelse, som er meget sandsynlig. Rimeligvis en kombination af begge sygdomme.

ekspeditionslegen.

(Fint skal det være, men skitt er det lell, sagde skraederen, han bed i en lort).

Ugens limerick:
En lille mann går her på Fimbul hans speciale er ishul Han er stolt som en ørn hans navn det er Bjørn og han er sgu ikke noed

dritthul

T.S.F.

Refleksjoner angående mål.

Når jeg overtok jobben som midlertidig redaktionssekretær var det ikke uten en viss angstelse. Jeg var rent ud sagt bange for ikke at holde mål. Hermed mener jeg sevsagt ikke livsmål, for der er jeg sikker vinner hver gang, men bokmål, ordmål, bymål, skriftmål eller hvad det nu kalder

Det må være umiddelbart indlysende, at for een, som kun har eet skriftmål at holde sig til, er det ikke så enkelt en opgave at skrive i en norsk avis, og da særlig i en avis med så pretentiøse ambisjoner som Fimbul Tidende.

Som aklimatisert danske og rimsmed efter fattig evne må jeg innrømme, at det har været mig til stor nytte med alle de norske mål, når det gjalt at finde et passende rim. Hertil kommer 15-20 danske dialekter fra bornholmsk til vestjydske, jo, det har unegtelig forenklet affæren betraktelig.

Det har fået mig til at tænke på, at Holger Danske med sit utrolig overfladiske livssyn, tar alt for let på problemet skriftmål, og at den almindelige opfattelse: at eet skriftmål er tilstrekkelig og at de som ikke vil gide lære det er at betragte som idioter og at behandle dem derefter, det tyder på en latent intolerance, som er nærmest usmagelig.

Nej her viser Ola Nordmann et anderledes storsind og fremsyn. Her gælder det at få de flest mulige talemål udtrykt i de flest mulige skriftmål, med det formål at gøre det mest mulig uforståeligt for de flest mulige nordmenn. En ægte demokratisk udtryksform, som da også kun finder sin lige i den demokratiske ånd og tradition, som har præget vort kære lands efterkrigsregeringer.

Men tro ikke at Ola Nordmann lar det slingre i vej. Nej så langt ifra. Han sætter magt bag, der skrift og tale ikke længer finder vej. For nogen tid siden læste jeg om en målstrid, som fandt sted i en lille sidedal i det mellemste Norge. Her lukkede man sågar skolen mens den store dyst stod på. I mit allermost stille sind har jeg lurt på hvem som fik mest ud af det, skolebarna, som fik en masse ekstra fridage, eller mælfolkene, som måtte betale en lærer for ikke at arbejde.

Som et lysende eksempel på hvor grejt en målstrid kan løses må nevnes det ædle og humane syn, der præger den målstrid, som for tiden foregår mellem vor kære ekspeditionsleder og lægen, hvor man lader vægten være afgørende for udfaldet i sagen.

Den endnu sprogforvirrede.

FRIT efter I.P. Jacobsen.

Lys over Fimbul det er det vi vil!!
Hertil bruger Bjerke stærke muklers spil.
Han går ind for sagen
vi andre letter bagen
og kigger intresseret til.

T.S.F.

(skuddeti natten. forts.)

Han skubbet forsigtig døren helt opp. Mannen merket ikke noe. Biggen var nå helt inne. Det var på tide at begynne. "God kvell i stua", sa han.

Mannen for opp, snudde sig lyn snart rundt og grep etter skyteren. det var det sidste han gjorde på lenge. Biggens raske stålharde høyre eksploderte på hakespissen. Mannen la seg pent til hvile på gulvet.

Biggen befride banditten for skyteren, grep lykten og fór ut. Han fik håpe, at dette var vakten, som Ryer hadde lat væ-

igjen og at det ikke var flere i nærheten. Rommet hadde bare den ene døren og den lot seg låse utenfra. Det var forøvrigt ingen fare for at den sovende skulle våkne på den første halvtime.

Biggen fant raskt vegen tilbake til luka. Han lyste opp gjennom hullet --. Siri sto med et ben på hver side av...

HER TREKKER DET

Lik forgangeren min i sin vise
Jeg også slut på jobben vil
prise
Jeg signer og takker løver-
dagen
og flytter mødig stolen bort
fra bagen.

SLITEN red.sekr.

Neste ukes RED.SEKR.

er

S I G U R D H E L L E .

FIMBUL TIDENDE

17

Laurdag, den 29. november 1958

7 1/2

Det er synd å måtta gjera kjent for lesarane at interessa for "Fimbul Tidende" har minka, - på ein måte - får eg leggja til. Det er slik no at alle gjerne vil lesa bladet, men ingen vil skriva. Då fristen for innlevering av bladmat til dette nummeret var ute, hadde det komi null innlegg. I redaksjonen er ein av den meining at skrivarane anten tok fri og kviler ut etter stort arbeid før i år, eller at dei berre går og ventar på pilsen som truleg er ombord på "Polarbjørn", og at dei difor har visse vanskar med å samla tankane. Redaksjonen har då heller ikkje noko anna å gjera enn å kvila ut til interessa vaknar på ny - vonleg ganske snart.

Både framhaldsforteljinga, "Skuddet i natten", og dei andre innlegga kom etter at fristen var ute, men redaksjonen og prenteverket toyer seg så langt som råd i slike tilfelle.

Eg ynskjer ingen av kameratane mine så vondt som å verta bladstyrar i "Fimbul Tidende" sidan medarbeidarane sviktar, men skulle det visa seg at interessa framleis er til stades i stor nok mon, let eg Notarius Publicus, dvs. Odd, trekkja ut den uheldige mellom dei som til no ikkje har vori med i redaksjonen. Han har lova å vera til stades i messa fyrstkomande måndag kl. 21.00 og greia med lutdraginga dersom minst halvparten av bladskrivarane krev det.

Skuddet i natten.

... av luka klar til å hoppe ned. "Slukk lykten din banditt", hveste Siri. Biggen som først var blitt stående som fjettet famlet nå etter bryteren, men kunne ikkje finne den i farten. Siri hadde ikke rørt seg.

"OK Seta", sa Biggen og slukket lykten, "ta det kuli og hopp forsiktig ned. Jeg skal ta deg imot".

Han mere ante enn så at Siri slapp seg ned mot ham. Han prøvde å gripe henne og fikk også tak, men greide ikkje å holde balansen. Siri klamret seg til ham som et frimerke og de røyk overende. Siri var god å holde på og Biggen aktet ikke å slippe henne ved det første....

Pass nå på
Fimbuls kalorister
snart så vanker øl og ildevann

til alle mann
dessuten
flesk og bløte kake
med masse andre søte sake

Foruten
må I nesten være
om ikke kilotapets are
skal lide sitt forlis
medens I sukker
og munnen lukker
om julens gris.

gourmand.

(Forts. fra spalte 3)

sen, kom nå til sans og samling. "Det var jaggu noe til jeute, du har tydeligvis erfaring i litt av hvert.

På ferietur til bistasjonen.

Vi er begge enige om at det var en fin tur.

Jarl & Stein

Det er ynskjeleg med fleire opplysningar om turen, og ein bed om at plassen ovanfor vert nytta godt.

Red.

Annet kapitel.

Biggen listet seg bort til rommet hvor han hadde etterlatt vaken i sovende tilstand. Han var iferd med å våkne og Biggen fant ut at han trengte mere sovemedisin, men det ville ikke Siri være med på. Dekket av Biggens revolver gikk hun inn å strok banditten over hodet. "Gjør det vondt duttebass"?, sa hun. "Kom skal jeg stille litt med deg". Hun holdt av under haken og løfte hodet hans litt opp. Banditte som hadde lagt seg godt til rette i Siris fang så forhåpningsfullt på henne og stakklis som tilfeldig hånden ned gjennom utringningen! Det skulle han helst ikke ha gjort. Siris lille raske og knallharde høyre traff ham like under øret og han sovnet igjen blideliginn.

Biggen som hadde vært måpende tilskuere til hele scenen (Over til spalte 1)

07: (x7)